

R O M Â N I A
TRIBUNALUL BRĂILA SECȚIA COMERCIALA
SI CONTENCIOS ADMINISTRATIV

Sentința 1482/ FCA

Ședința publică de la 2011

Președinte -

Grefier -

La ordine fiind soluționarea acțiunii de contencios administrativ formulată de contestatoarea cu sediul în Brăila, str. nr. , județul Brăila, în contradictoriu cu intimata **Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila**, cu sediul în Brăila, str. Delfinului nr.1, județul Brăila, având ca obiect contestația act administrativ fiscal.

Dezbaterile orale au avut loc în ședința publică din data de 2011 și s-au consemnat în încheierea de ședință de la acea dată care face parte integrantă din prezenta hotărâre când instanța având nevoie de timp pentru a studia actele dosarului, a amânat pronunțarea cauzei la data de 2011.

TRIBUNALUL

Asupra acțiunii în contencios administrativ de față,
Prin cererea înregistrată la această instanță sub nr. /2011, reclamanta SC SRL Brăila a formulat contestație împotriva Deciziei de impunere nr. 2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, a Deciziei de măsuri nr. 2010 de înregistrare în contabilitate a sumelor stabilite suplimentar, a Deciziei nr. 213/ 2010 și a Deciziei nr. 2010 prin care s-au respins contestațiile prelabile formulate.

S-a solicitat anularea actelor administrativ fiscale contestate ca fiind nelegale și a tuturor actelor subsecvente emiterii acestora, cu obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea contestației s-a precizat că în urma controlului fiscal de fond din perioada 2010, s-a emis Decizia de impunere nr. 2010 prin care s-a stabilit o bază de impunere suplimentară incorectă de lei și s-a imputat la plată suma de lei, din care suma de lei impozit pe veniturile obținute în România de nerezidenți, iar suma de lei majorări de întârziere calculate pe perioada 2007- 2009.

Totodată s-a emis Dispoziția de măsuri nr. 2010 prin care s-a impus evidențierea în contabilitate suplimentar a sumelor menționate,

contestatoarea învederând că împotriva acestor acte administrativ fiscale a formulat contestații prealabile care au fost respinse.

Cu privire la motivele de nelegalitate invocate, s-a precizat că în cele facturi emise în baza operațiunilor comerciale derulate cu societatea , respectiv servicii de transport fluvial, a fost înscrisă distinct o sumă care nu a fost inclusă în contravaloarea facturii cu titlu de preț al serviciilor, respectiv un discount.

Contestatoarea a susținut că din eroare acea sumă nu a fost înscrisă cu titlu de bonificație, ci în mod greșit ca si „comision”, sume pentru care s-a recalculat baza de impunere, ca reprezentând venituri obținute de o societate nerezidentă în România pentru care contestatoarea trebuia să calculeze și să rețină la sursă, impozit de 16%, conform art 113-114, art 115 lit j și art 18 din Codul fiscal , art 22 și 24 din Legea nr. 5/1995.

S-a arătat că are prevalență semnificația economică în interpretarea actelor/ situației contabile , astfel încât suma înscrisă greșit „comision” în facturi reprezintă o bonificație, așa cum rezultă din înregistrarea în contabilitate a celor facturi, potrivit OMPF nr. 3055/2009- secțiunea 7, art 46 alineat 1.

Au fost invocate dispozițiile art. 115 alineat 1 lit.k din Titlul V din Legea nr. 571/2003 în sensul că se exceptează din cadrul veniturilor care se impozitează în România de nerezidenți, veniturile din transportul internațional și prestările de servicii accesorii acestui transport.

Totodată, contestatoarea a susținut că partenerul bulgar nu avea sediu în România, astfel încât nu sunt incidente dispozițiile Titlului II din Legea nr. 571/2003 privind impozitul pe profit în cazul profitului întreprinderii care se impozitează de către nerezidenți, fiind invocate și dispozițiile art.8 din Legea nr. 5/1995 privind impozitarea profitului rezultat din transporturi internaționale în țara unde se află conducerea efectivă a întreprinderii.

Prin întâmpinarea formulată(filele 14-16) intimata D.G.F.P Brăila a solicitat respingerea ca nefondată a contestației, arătând că în contabilitatea reclamantei sumele contestate figurează în contul 622-Cheltuieli privind comisioanele și onorariile și nu în contul 667-Cheltuieli privind sconturile acordate, fie aceste comisioane nu figurează în evidențe, comisionul fiind înregistrat cu semnul minus în contul 704.

S-a precizat că terminologia utilizată nu prezintă relevanță atât timp cât firma rezidentă în Bulgaria a realizat venituri impozabile din România iar în lipsa documentelor legale –certificat de rezidență fiscală și certificat privind atestarea impozitului plătit conform convenției de evitare a dublei impuneri încheiată între România și Bulgaria, s-au aplicat prevederile titlului V din Codul fiscal.

Totodată s-au apreciat că nu sunt incidente dispozițiile art 115 alineat 1 lit k din Legea nr. 571/2003, întrucât comisionul practicat între firmele partenere nu reprezintă o parte sau un serviciu accesorii transportului, ci poate fi practicat în legătură cu orice tranzacție.

S-a administrat în cauză proba cu înscrisuri de către părți, fiind depuse la dosar actele administrativ- fiscale contestate, facturile fiscale în care a fost înscris comisionul, adrese emise de firma bulgară, în traducere legalizată.

Din actele și lucrările dosarului instanța constată în fapt următoarele :

Prin Decizia nr. 213/19.07.2010 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila s-a respins ca neîntemeiată contestația formulată de SC SRL Brăila pentru suma totală de lei din care lei cu titlu de impozit pe veniturile obținute din România de persoanele juridice nerezidente și lei majorări de întârziere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală.

Au fost analizate motivele expuse în contestația administrativă, poziția procesuală a părților fiind cea reiterată prin acțiunea de față și prin întâmpinarea depusă în cauză.

Totodată se reține că prin Decizia nr. .2010 a fost soluționată contestația nr. .2010 formulată de SC SRL Brăila împotriva Dispoziției de măsuri nr. .2010, în sensul că Activitatea de Inspecție Fiscală a decis menținerea dispozițiilor obligatorii stabilite prin această dispoziție, cu privire la înregistrarea în contabilitatea contribuabilului a sumelor stabilite suplimentar cu titlu de impozit pe profit, impozit pe veniturile persoanelor juridice nerezidente și majorările de întârziere aferente, ca urmare a respingerii ca neîntemeiată a contestației depuse împotriva Deciziei de impunere nr. .2010.

Analizând probele administrate în cauză, tribunalul apreciază că prezenta contestație este nefondată, urmând să o respingă ca atare, având în vedere că organul administrativ-jurisdicțional a solutionat în mod legal și temeinic contestațiile prealabile formulate de SC SRL Brăila, prin raportare la dispozițiile legale incidente.

În acest sens se reține că în cadrul relațiilor comerciale derulate între contestatoare și firma bulgară , SC

SRL Brăila a efectuat prestări de servicii intracomunitare-transport fluvial, emițând un număr de facturi fiscale în care în care a fost înscris distinct de prețul serviciului, un comision de 3%-4% din valoarea transportului aferent fiecărei facturi, în valoare totală de lei.

Comisionul acordat firmei bulgare a fost scăzut din prețul serviciului.

Urmare a inspecției fiscale, s-a stabilit prin Decizia nr. 2010 obligația de plată pentru perioada .2007- .2010 a impozitului pe veniturile obținute în România de nerezidenți- persoane juridice nerezidente în sumă de lei, la care s-au calculat și majorări de întârziere aferente pentru perioada .2007- .2010 în sumă de lei, la o bază de lei stabilită suplimentar.

Tribunalul constată că baza de impunere a fost stabilită corect, potrivit dispozițiilor art. 113-114 din Codul Fiscal , firma bulgară nerezidentă obținând venituri impozabile în România sub forma comisionului încasat de la un rezident, respectiv SC SRL Brăila, în sensul art. 115 alineat 1 lit f) din Legea nr. 571/2003.

Nu pot fi reținute argumentele prezentate de contestatoare, vizând eroarea materială în privința înscrierii în facturile emise a „comisionului” care în fapt ar reprezenta un „discount”, având în vedere lipsa unei convenții exprese

între părți în acest sens și modul de operare în contabilitate, care reflectă realitatea economică, contrar susținerilor reclamantei.

Astfel, s-a constatat de organul de control că în contabilitatea contestatoarei (fișe de cont), sumele figurează în contul 667-„cheltuieli privind sconturile acordate” în privința facturilor fiscale nr. .2008 și nr.

.2008, iar în cazul facturilor nr. 0000054/23.01.2009, nr. 0000055/23.01.2009, nr. .2008 și nr. .2007, comisioanele nu figurează înregistrate în evidență, fiind evidențiate în contul 704 numai veniturile din lucrările executate și serviciile prestate, cont în care pentru factura .2007 comisionul a fost înregistrat cu semnul minus.

Nefiind evidențiată în contabilitate ca și „discount”, suma totală de lei a fost reținută în mod întemeiat ca bază de impozitare pentru care contestatoarea era obligată să rețină și să plătească impozit potrivit dispozițiilor art.116 și art. 118 din Codul fiscal, coroborate cu prevederile Convenției dintre Guvernul României și cel al Republicii Bulgaria pentru evitarea dublei impozitări și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital – art. 22 și art. 24, ratificată prin Legea nr. 5/1995.

Având în vedere că, contestatoarea nu a prezentat nici organului de soluționare a contestației, nici instanței, certificat de rezidență fiscală eliberat de autoritățile competente din Bulgaria, s-au aplicat dispozițiile Capitolului V din Codul fiscal-Impozitul pe veniturile obținute în România de nerezidenți.

Se reține că înscrisurile prezentate de contestatoare (filele 52-57) nu fac dovada îndeplinirii condițiilor legale privind impozitarea în Bulgaria a veniturilor realizate de societatea din România.

Astfel, nota informativă prezentată se referă la datele de identificare ale firmei bulgare, așa cum au fost declarate la data de 1996 la Administrația Fiscală Organul Central oraș Ruse, Republica Bulgaria, iar în adresa din .2010 se menționează că termenul de „comision” utilizat în cele facturi nu este corect, termenul real fiind de „discount”.

Deși firma bulgară precizează că nu a fost emisă nici o factură și nu au fost înregistrate ca venituri sumele cu titlu de „discount”, totuși pentru aceste venituri a fost plătită suma anuală impozitată de 10%.

Contradicția în exprimare este evidentă, astfel încât aceste înscrisuri sunt apreciate ca fiind fără relevanță în dovedirea contestației formulate.

Cu privire la susținerea contestatoarei vizând exceptarea din cadrul veniturilor care se impozitează în România de nerezidenți, a veniturilor din transportul internațional și din prestările de servicii accesorii acestui transport, în temeiul art 115 alineat 1, lit.k) din Titlul V-Cod fiscal, instanța constată că dispozițiile legale menționate nu sunt aplicabile, având în vedere că acest comision nu se referă strict la transportul internațional sau la un serviciu accesoriu acestuia, așa cum a reținut și organul administrativ- juridicțional.

Față de considerentele expuse, tribunalul apreciază că atât Decizia de impunere nr. .2010 cât și Dispoziția de măsuri nr. .2010 emise de Activitatea de Inspecție Fiscală Brăila sunt legale și temeinice, contestațiile administrative formulate împotriva acestora fiind respinse în mod corect prin Decizia nr. 213/ .10 și respectiv Decizia nr. .2010.

În consecință, în temeiul art. 218 alineat 2 Cod procedură fiscală și art. 18 alineat 1 din Legea nr. 554/2004, instanța va respinge ca nefondată contestația formulată de SC SRL Brăila.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂSTE**

Respinge ca nefondată contestația formulată de contestatoarea SC SRL, cu sediul în Brăila, str. nr. , județul Brăila, în contradictoriu cu intimata **Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila**, cu sediul în Brăila, str. Delfinului nr.1, județul Brăila.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică din data de . 2011.

Președinte,

Grefier,

Red/ .2011
Dact .2011